

Yitzchak's Bride

Source 1: Bereishit Ch. 24

ה וַיֹּאמֶר אֵלָיו, הֲעֶבֶד, אוֹלֵי
 לֹא-תֵאבְּהָ הָאִשָּׁה, לְלַכֵּת
 אַחֲרַי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת;
 הֲהֵשִׁב אָשִׁיב אֶת-בְּנִי, אֶל-
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יֵצְאתָ מִשָּׁם.

5 And the servant said unto him:
 'Peradventure the woman will
 not be willing to follow me unto
 this land; must I needs bring thy
 son back unto the land from
 whence thou camest?'

ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו,
 אֲבָרְהָם: הֲשֹׁמֵר לְךָ, פֶּן-
 תָּשִׁיב אֶת-בְּנֵי שָׂמָה.

6 And Abraham said unto him:
 'Beware thou that thou bring not
 my son back thither.

Source 2: Sefer Devarim Ch. 7

ג וְלֹא תִתְחַתֵּן, בָּם: בְּתֻקָּךְ
 לֹא-תִתֵּן לְבְנֹךָ, וּבִתּוֹ לֹא-
 תִקַּח לְבְנֹךָ.

3 neither shalt thou make
 marriages with them: thy daughter
 thou shalt not give unto his son,
 nor his daughter shalt thou take
 unto thy son.

ד כִּי-יָסִיר אֶת-בְּנִיךָ מֵאַחֲרַי,
 וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים;
 וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם,
 וְהִשְׁמִידְךָ מִהָרָה.

4 For he will turn away thy son
 from following Me, that they may
 serve other gods; so will the anger
 of the LORD be kindled against
 you, and He will destroy thee
 quickly.

Source 3: Commentary of Keli Yakar on Bereishit Ch. 24

Insulation of Yitzchak from negative influences on both sides

(ג) לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבם. וכי עדיין לא ידענו שהוא יושב בקרבם, אלא שבא לתרץ בזה קושיא, וזה כי מסתמא צוה שלא יתחתן בבנות הכנעני פן ילמד ממעשיהם, כדרך שנאמר בתורה (דברים ז ג) ולא תתחתן בם וגו' כי יסיר את בנך מאחרי וגו' ואם כן מה ירויח אם ישא אשה מבנות לבן ובתואל כי גם המה עובדי עבודה זרה כמו הכנעני, על כן אמר אשר אנכי יושב בקרבם, ואמר פן תשיב את בני שמה, כי אמר פשיטא אם ישא בני אשה מבנות הכנעני מאחר שאנכי יושב בקרבם מסתמא גם בני יגור אצלם ואז יש לחוש שמא ילמוד ממעשיהם, ואם ישא מבנות לבן ובתואל וידור אצלם אז יש גם כן לחוש שמא ילמוד ממעשיהם, אבל כשישא אשה משם וידור כאן אז ממה נפשך אין כאן בית מיחוש, כי מן לבן ובתואל לא ילמוד שהרי לא ידור אצלם, ומן הכנעני לא ילמוד כי לא יהיה לו התערבות עמהם, ואדרבה ישטמו אותו על אשר לא רצה להתחתן בם

Q: But what about the other concern? Inheriting of Idolatrous ways from the family?

A: Theology is NOT inherited, but midot are

אמנם יש חששא אחרת והוא שטבע האבות נמשך גם לבנים וזה דוקא באותן עבירות הבאים מפאת החומר כאכילה וזימה וכילות וקנאה וכל המדות הרעות הנתלין בחומר, נגעים אלו מתפשטים מהאבות לבנים, ותולדותיהן כיוצא בהם, אבל העבודה זרה דבר התלוי בשכלו של אדם אינו מתפשט מאבות לבנים, כי שלושה שותפין באדם, החומר בא מן אב ואם לפיכך כל מעשה אבות התלויין בחומר ירשו בנים, אבל האמונה היא תלויה בשכלו של אדם והרי הקדוש ברוך

הוא נותן בו נשמה ושכל למה יתפשט זה מאבות לבנים, על כן היה מרחיק הכנענים שהיו שטופי זימה וכמה מיני עבירות הנתלים בחומר האדם זולת עבודה זרה, ולא הרחיק לבן ובתואל שלא היה בהם כי אם פחיתת העבודה זרה לבד:

Source 4: Bereishit Ch. 18

ו וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֱלֹהָהּ, אֶל-שָׂרָה; וַיֹּאמֶר, מְהֵרָה יַעֲשֵׂה לִּי עֲגוֹת. 6 And Abraham hastened into the tent unto Sarah, and said: 'Make ready quickly three measures of fine meal, knead it, and make cakes.'

ז וַאֲל-הַבָּקָר, רָץ אַבְרָהָם; וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר רַךְ וְטוֹב, וַיִּתֵּן אֶל-הַנֶּעֶר, וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ. 7 And Abraham ran unto the herd, and fetched a calf tender and good, and gave it unto the servant; and he hastened to dress it.

Source 5: Bereishit Ch. 24

יז וַיִּרְץ הָעֶבֶד, לִקְרֹאתָהּ; וַיֹּאמֶר, הֲגַמִּיאִינִי נָא מְעֵט-מַיִם מִבְּדֶךָ. 17 And the servant ran to meet her, and said: 'Give me to drink, I pray thee, a little water of thy pitcher.'

יח וַתֹּאמֶר, שְׁתֵּה אֲדֹנָי; וַתְּמַהַר, וַתִּרְדַּח כַּדָּה עַל-יָדָהּ--וַתִּשְׁקֶהוּ. 18 And she said: 'Drink, my lord'; and she hastened, and let down her pitcher upon her hand, and gave him drink.

יט וַתְּכַל, לְהַשְׁקֵתוֹ; וַתֹּאמֶר, גַּם לְגַמְלֶיךָ אֲשָׂב, עַד אִם-כָּלוּ, לְשִׁתָּת. 19 And when she had done giving him drink, she said: 'I will draw for thy camels also, until they have done drinking.'

כ וַתַּמְהֵר, וַתַּעַר כַּדָּהּ אֶל-
 הַשֶּׁקֶת, וַתָּרֶץ עוֹד אֶל-
 הַבְּאֵר, לְשָׂאב; וַתִּשָּׂאב,
 לְכָל-גַּמְלֵיוֹ. 20 And she hastened, and emptied
 her pitcher into the trough, and ran
 again unto the well to draw, and
 drew for all his camels.

Source 6a) Pirkei Avot Ch. 1

שַׁמַּי אָמַר, עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קִבֵּעַ. אֲמַר מְעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה, וְהָיוּ
 מְקַבְּלִים אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִבֵּר פְּנִים יְפוּת:

Shammai used to say: make your [study of the] Torah
 a fixed practice; **speaking little, but do much**; and
 receive all men with a pleasant countenance.

6b) Rabbeinu Yonah on Pirkei Avot

אמור מעט ועשה הרבה - כשתבטיח את חבירך לעשות
 בעבורו שום דבר אמור לו מעט ועשה לו הרבה. והוא מדרך
 המוסר והחסידות ולמדנו מאברהם אבינו ע"ה דכתיב ואקחה
 פת לחם ואח"כ ויקח חמאה וחלב ובן הבקר וגו' פי' אחר
 אמור מעט ועשה הרבה

והיא מדת עליונות ורבותינו ז"ל למדוה מהקב"ה ית' שלא
 הבטיח אלא בשתי אותיות שנאמר דן אנכי וגאלם בשבע
 ועשרים מלות שנאמר או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
 מקרב גוי וגו'

ועל זה אמר ר' סעדיה גאון ז"ל אם להבטיח את אבותינו בשתי אותיות עשה להם כמה נסים ונפלאות על הגאולה העתידה לבא שנכתבו כמה דפין וכמה קונדרסין וכמה ספרים מהבטחות וכמה נחמות בירמיה בנביאים על אחת כמה וכמה **כי נפלאים יהיו מעשיו ממה שהבטיח**

Source 7: Bereishit Ch. 15

יג וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע 13 And He said unto Abram: 'Know of a surety that thy seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years;

תִּדַע כִּי-גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ
בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וַעֲבָדוּם,
וְעָנוּ אֹתָם--אַרְבַּע מֵאוֹת,
שָׁנָה.

יד וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר 14 and also that nation, whom they shall serve, will I judge; and afterward shall they come out with great substance.

יַעֲבֹדוּ, דָּן אָנֹכִי; וְאַחֲרֵי-
כֵן יֵצְאוּ, בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל.

Source 8: Devarim Ch. 4

לד או הֲנִסָּה אֱלֹהִים, לְבוֹא 34 Or hath God assayed to go and take Him a nation from the midst of another nation, by trials, by signs, and by wonders, and by war, and by a mighty hand, and by an outstretched arm, and by great terrors, according to all that the LORD your God did for you in Egypt before thine eyes?

לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְּרֵב גּוֹי,
בְּמִסַּת בְּאִתַּת וּבְמוֹפְתִים
וּבְמַלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבְזְרוּעַ
נְטוּיָה, וּבְמוֹרָאִים
גְּדֹלִים: כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, בְּמִצְרַיִם--
לְעֵינֶיךָ.

Source 10: Rav Ben Zion Sobel:

Eliezer had only requested that the right girl reply, "Drink, and I will even water your camels." This would reveal her kind soul. But she actually said much more than that. She replied, "I will draw water even for your camels until they have finished drinking" (Ibid. 19). Since camels drink quite a lot, such a pledge, to draw water until ten camels are satiated, was a whopper of a promise. **However, the Talmud teaches (Bava Metzia 87a), "The righteous ones speak a little and do a lot; the wicked ones speak a lot and don't do even a little."**

Source 11: Bereishit Ch. 24

ד כי אל-ארצי ואל- 4 But thou shalt go unto my country,
 מולדתי, תלקח; ולקחת and to my kindred, and take a wife for
 אשה, לבני ליצחק. my son, even for Isaac.'

לז וישבעני אדני, 37 And my master made me swear,
 לאמר: לא-תקח אשה, saying: Thou shalt not take a wife for
 לבני, מבנות הכנעני, אשר my son of the daughters of the
 אנכי ישב בארצו. Canaanites, in whose land I dwell.

לח אם-לא אל-בית-אבי 38 But thou shalt go unto my father's
 תלקח, ואל-משפחתי; ולקחת house, and to my kindred, and take a
 אשה, לבני. wife for my son.

Source 12: Bereishit Ch. 12

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם,
 לֵךְ-לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ
 וּמִבֵּית אָבִיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר
 אֲרָאָךְ. 1 Now the LORD said unto
 Abram: 'Get thee out of thy
 country, and from thy kindred,
 and from thy father's house,
 unto the land that I will show
 thee.'

Source 13a): Bereishit Ch. 24

נד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ, הוּא
 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ--
 וַיִּלְינוּ; וַיִּקְוֶמוּ בַבֹּקֶר,
 וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי לְאֲדֹנָי. 54 And they did eat and drink, he and the
 men that were with him, and tarried all
 night; and they rose up in the morning,
 and he said: '**Send me away unto my
 master.**'

נה וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ,
 תָּשָׁב הַנַּעֲרָ אִתָּנוּ יָמִים אֹ
 עָשׂוֹר; אַחֲרַי, תֵּלֵךְ. 55 And her brother and her mother said:
 'Let the damsel abide with us a few days,
 at the least ten; **after that she shall go.**'

נו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל-
 תְּאֲחָרוּ אִתִּי, וַיְהוֶה
 הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי; שְׁלַחֲוֹנִי,
 וְאֵלֶכָה לְאֲדֹנָי. 56 And he said unto them: 'Delay me not,
 seeing the LORD hath prospered my way;
**send me away that I may go to my
 master.**'

נז וַיֹּאמְרוּ, נִקְרָא לַנַּעֲרָ,
 וּנְשַׁאֲלָהּ, אֶת-פִּיהָ. 57 And they said: 'We will call the damsel,
 and inquire at her mouth.'

נח וַיִּקְרָאוּ לְרֵבֶקָה
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ, הַתְּלָכִי
 עִם-הָאִישׁ הַזֶּה; וַתֹּאמֶר,
 אֵלָי. 58 And they called Rebekah, and said
 unto her: 'Wilt thou go with this man?'
 And she said: 'I will go.'

13b) Rashi

And her brother and her mother said: And where was Bethuel? He wanted to stop [Rebecca's marriage]; so an angel came and slew him. — [Gen. Rabbah 60:12]

a year: יָמִים [means] a year, as in ([Lev. 25:29](#)): "the time of its redemption shall be one full year (יָמִים)." For a maiden is granted a period of twelve months to outfit herself with ornaments. — [Kethuboth 57].

or ten: [Meaning] ten months, for if you say that יָמִים is [to be understood literally as] days, it is not customary for people who make requests to request a small thing and [to say,] "If you are unwilling, give us more than that." - [Kethuboth 57].

ויאמר אחיה ואמה: ובתואל
היכן היה, הוא היה רוצה
לעכב ובא מלאך והמיתו:
ימים: שנה, כמו (ויקרא כה
כט) ימים תהיה גאולתו, שכך
נותנין לבתולה זמן שנים עשר
חדש לפרנס את עצמה
בתכשיטים:
או עשור: עשרה חדשים. ואם
תאמר ימים ממש, אין דרך
המבקשים לבקש דבר מועט
ואם לא תרצה תן לנו מרובה
מזה:

Source 14: Rav Chanoch Waxman:

Just as before it was about possessing the chesed-character of Avraham, this time it is about the character of "Lekh Lekha," to go after God, to part from the known and venture into the unknown. Furthermore, just as before, it is also about the character of difference. Rivka is different from her relatives. She neither delays nor resists. She just goes.

Source 15: Rav Amnon Bazak:

Rivka's separation from her family is also somewhat reminiscent of the binding of Yitzchak. In both narratives, a complete severance is required between the father and his son or daughter. Avraham, who is commanded concerning a most extreme severance – to offer his son as a sacrifice – hurries to fulfill God's command: "Avraham arose early in the morning" (22:3). Lavan and

Betuel are likewise required to sever themselves from Rivka. The text hints that the gold and silver that the servant had brought succeeded in drawing their hearts in the direction of his request ("And it was, when he saw the nose-ring and the bracelets upon his sister's hands" – 24:30); nevertheless, they seek to delay the plan

How do we explain Rivka's family's parting blessing?

Source 16: Bereishit Ch. 24

נֹט וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-רִבְקָה
אֶחָתָם, וְאֶת-מִנְקֵתָהּ,
וְאֶת-עֶבֶד אַבְרָהָם, וְאֶת-
אֲנָשָׁיו. 59 And they sent away Rebekah their
sister, and her nurse, and Abraham's
servant, and his men.

ס וַיְבָרְכוּ אֶת-רִבְקָה,
וַיֹּאמְרוּ לָהּ--אֶחָתְנוּ, אַתְּ
הִי לְאֵלֶפֶי רִבְבָה; וַיִּירָשׁ
זֶרַעָךְ, אֵת שַׁעַר שַׁנְאֵיו. 60 And they blessed Rebekah, and said
unto her: 'Our sister, be thou the
mother of thousands of ten thousands,
and let thy seed possess the gate of
those that hate them.'

Source 17: Echoes of the Akeida: Bereishit Ch. 22

טז וַיֹּאמֶר, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי
נְאֻם-יְהוָה: כִּי, יַעַן אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה,
וְלֹא חָשַׁכְתָּ, אֶת-בְּנֵךְ אֶת-
יַחֲדָדְךָ. 16 and said: 'By Myself have I sworn,
saith the LORD, because thou hast
done this thing, and hast not withheld
thy son, thine only son,

יז כִּי-בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ,
וְהִרְבָּה אֲרַבֶּה אֶת-זֶרַעָךְ
כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְכַחֹל,
17 that in blessing I will bless thee, and
in multiplying I will multiply thy seed
as the stars of the heaven, and as the
sand which is upon the seashore; and

אֲשֶׁר עַל-שַׁפַּת הַיָּם; וַיִּרְשׁ זֶרַעְךָ, אֶת שַׁעַר אֹיְבָיו. thy seed shall possess the gate of his enemies;

Source 18: Rashbam:

(ס) את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך - ממך יצאו אותם
הבנים שנאמר בהם בשעת עקידה וירש זרעך את שער
אויביו.

From you may children be born regarding whom
it is said: and thy seed shall possess the gate of his
enemies;

Source 19: Rav David Kimchi/Radak

(ס) ויברכו - כשהגיעו למקום הלוייה ורצו להפרד
ממנה ברכוה כמנהג העולם וירש זרעך - נזדמנה להם
הברכה שברך המלאך את אברהם ביום העקידה:

When they finished accompanying her and wanted to part ways,
they gave her, as is the custom, a bracha: may your seed inherit –
they happened to utter the bracha that the angel gave Avraham
on the day of the Akeida

Source 20: Rav Moshe Alsheich – Isn't this bracha, and its terminology, extraneous?

אומרו ויאמרו לה הוא מיותר. וכן אומרו אחותינו. ואמרו את. וכן אומרו וירש זרעך וכו'... כי מה חידשו לה בברכה זו, הלא בברכה זו כבר נתברך בה יצחק אחר העקידה, כי נאמר לאברהם ויירש זרעך את שער שונאיו.

They geared the bracha especially for her, and not for an alternative wife of Yitzchak!

אך הנה המה ידעו כי בזה נתברך יצחק, בין ברבוי כענין כה יהיה זרעך, בין מה שיירש זרע אברהם את שער אויביו. אלא שחששו פן יקרה ליצחק כאשר קרה לאברהם שנשא שתי נשים ובזרע האחת נתקיימו הברכות ולא בזרע השנית, כן חששו אולי יצחק ישא אחרת ויתקיימו בזרעה ממנו כל ברכות יצחק. על כן ברכו את רבקה שיתקיימו ברכות יצחק בזרעה ממנו, וזהו ויברכו את רבקה כלומר ולא את יצחק כי ברוך הוא. ויאמרו לה כלומר לה ולא לו. והוא אחותנו את היי ולא אחרת. לאלפי רבבה שהוא על הרבוי, וכן הברכה השנייה והיא יירש זרעך את שער שונאיו ולא זרע אחרת:

Source 21: Kli Yakar

(ס) ויירש זרעך את שער שונאיו. גם לאברהם נאמר לשון זה (בראשית כב יז) ויירש זרעך את שער אויביו כי כך המדה בכל גומלי חסד שיש להם אוהבים רבים כמו שנאמר (משלי יט ו) רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן.

ואברהם היה גומל חסד לכל לקרובים ולרחוקים וכן רבקה על כן בדרך טבע יירשו שער אויביהם כי יש להם ריעים רבים העומדים

להם בעת צרתם, וכמו שאמרו חז"ל (בבא קמא יז א) כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים זוכה לנחלת שני שבטים וכו'. ומסיק שם איכא דאמרי אויביו נופלים לפניו חללים כיוסף, שנאמר (דברים לג יז) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו וגו', כי גם יוסף היה גומל חסד עם כל בית אביו ועם הרחוקים בשני רעבון... ומהו שאמרו לאלפי רבבה למ"ד של לאלפי מה טיבה, אלא שאמרו יהי רצון שתזכה להיטיב ולגמול חסד לאלפי רבבה כי יהיה רב חילך, ועל ידי זה יהיו לך אוהבים רבים, ובסיבה זו יירש זרעך את שער אויביו, כי רבים יעמדו בעזרתך כי תצא למלחמה.

Source 22: Rav Alex Israel RIVKA - A TRAGIC FIGURE?

This unconventional and tragic reading helps us understand many episodes in the parsha. It is echoed by the Ramban (27:4) who suggests that Rivka never told Yitzchak about the prophecy she had received while pregnant about the turbulent and confrontational future of their twins. She was simply too scared to tell him. It helps us understand why Rivka must subvert Yitzchak's plan. This method is easier for her than confronting Yitzchak directly. But what a tragic situation! What an awful state of being!

Aviva Zornberg advances this tragic theme (maybe a little melodramatically) by noting:

"Rebecca, whose loving alacrity and energy are reminiscent of Abraham's, meets Isaac in the field, and her whole body falls, she veils herself, before the otherworldliness of an Isaac, rapt in prayer.

The girl who unhesitatingly- in response to her family's demoralising doubts, 'Will you go with this man?' - 'I will go' becomes the woman who questions, time and time again, the value of her life. Her visceral reaction to her daughters-in-law is a kind of revulsion: 'I am disgusted with my life because of the Hittite women. If Jacob marries a Hittite woman ... what good will life be to me?'(27:46). The 'Why life?' question - this is the literal form in the original Hebrew - strikes a new note in the biblical register. She is the philosopher who interrogates life, harshly, sceptically - puts life to the question. Most

striking in this vein, however, is her enigmatic cry as the infants "struggle" in her womb: 'If so, why do I exist?'(25:22)" (The Beginning of Desire pg.159)

OPPOSITES ATTRACT!

However, I must admit, that I find this portrayal of the marriage of Yitzchak and Rivka disturbing. Maybe at an a priori faith level I simply refuse to accept that our Avot and Imahot would live in a silent marriage filled with fear, distance and misunderstanding. Furthermore, there are pesukim (see the opening of the Shiur section) which seem to describe an intimacy between Yitzchak and Rivka, not an alienation. The suggestion that the polarity in personality between Yitzchak and Rivka necessitates a tragic consequence is not the only possible way of viewing things. Rivka and Yitzchak seem to agree in their disapproval of Esav's wives and their advice to Yaakov to marry into Lavan's household. They have points upon which they agree!

Rav Steinsaltz prefers to see Yitzchak and Rivka's differences as facilitating a loving relationship in which one partner will complement and complete the other.

"Rebecca is the opposite of Isaac and complementary to him. Isaac appears outstandingly as a person who does NOT make decisions ... at every stage of his life, it was Rebecca who decided and acted, accordingly, confident; whereas Isaac was hesitant and unsure...

Rebecca was the opposite of Isaac^[5] who grew up surrounded by trustworthy folk ... he had an aristocratic mother and a father of the noblest character ... Isaac's world was supportive, secure; he could hesitate or even err because there were always others, loving and concerned to back him up ... Isaac knew little of the world of evil and deceit... Rebecca on the other hand , grew up in a world (the house of Laban) whose failings she knew all too well. She had learned the meaning of cheating, of hypocrisy; and this knowledge lay at the root of the difference between Rebecca and Isaac and the relationship with their sons.

... Thus the relationship between Rebecca and Isaac acquired additional significance: for her, he represented another world, a

higher level of being ... she was bound to him and perhaps loved him because of his purity." (Biblical Images pgs 44-46)

According to Rav Steinsaltz, Rivka and Yitzchak were aware of each other's strengths and failings. Their love for each other was a product of their differences. Might we possibly entertain the possibility that the differences between Yitzchak and Rivka, were precisely the glue that attracted them to one another. **Let us try this reading:** In the above scene in which Rivka and Yitzchak meet, I am always struck by the touching symmetry in which Yitzchak "looks up," to be followed in the next passuk with Rivka who similarly "looks up." One might say that it describes the manner in which their eyes met for the first time: He looked up – She looked up! What did Rivka see in this lonely individual standing in the field? Maybe this girl who grew up spiritually starved in a Pagan household saw the image of Yitzchak praying and was filled with longing, knowing that here was a person on her own wavelength^[6]. Maybe for the first time, she was meeting an individual with religious concerns that reflected her personal thoughts and inclinations, thoughts that she had never been able to voice to another person. Maybe it was "love at first sight?"

Robert Alter (above) described the classic "Well" scene in which the young suitor meets his future wife. He claimed that Yitzchak is absent in this classic betrothal scene. However maybe we can rethink here. **Possibly the image in which Rivka sees Yitzchak meditating in the field is the TRUE well-side betrothal scene! After all, the verse informs us (most mysteriously) that Yitzchak is coming from Beer Lachai Roe, apparently a local well! Rather than the approach of the servant in her home-town, it is here that Isaac meets Rivka in person. Indeed, this scene ends with Isaac consummating the marriage. And if that is true, then we see something new in this genre of well-side betrothals. Rather than Moses' act of heroism, or Yaakov's physical strength as he pushes the stone from the well, Yitzchak's impressive characteristic is the image of his prayer in the field. It is this intense quality that draws Rivka to him.** In the very next scene, at the start of our parasha, we view Yitzchak and Rivka praying together (if we follow Rashi's reading 25:21.) Maybe this spirituality was their common ground.

And then we can see Rivka's frantic industriousness and Yitzchak's inactivity as complementary, a contrasting temperament; opposites attract! This was match made in heaven.